

8. Záver

Čo dodať na záver? Myslím, že z mojej práce vyplýva niekoľko poznatkov, ktoré sú uvedené na príslušných miestach práce. Ich zhrnutie prinášam v nasledujúcich odstavcoch.

Predovšetkým je nesporné, že dizajn a jeho ochrana v dnešnej spoločnosti naberajú neustále na význame a ekonomickej dôležitosti. Dizajn je významným prvkom pri odlíšení výrobkov jedného výrobcu od výrobkov iných výrobcov, dizajn má evokovať v zákazníkoch pozitívne skúsenosti, ktoré majú s jeho subjektom z minulosti, a preto nepochybne stojí za to ho chrániť. Ako základný prostriedok ochrany vidím predovšetkým ZOPV, ktorý poskytuje ochranu plne zlúčiteľnú s dnešnými potrebami, a čo je dôležité, je takisto konformný s komunitárnymi predpismi, predovšetkým so Smernicou. Aj keď na niektorých miestach sa javí terminologicky nevyhraneným a nejednotným, najmä pokiaľ ide o otázku vlastníctva, či nevlastníctva vzoru, myslím si, že jeho interpretácia a aplikácia v praxi nebudú spôsobovať vážnejšie ťažkosti. Taktiež úprava vymáhania týchto práv je riešená jednotne, pre všetky práva priemyselného vlastníctva, čo možno hodnotiť pozitívne, najmä z dôvodu prehľadnosti a jednotnosti ich vymáhania.

Ochrana poskytovaná inými právnymi prostriedkami, či už je to autorské právo alebo ochrana prostredníctvom úpravy nekalej súťaže, je samozrejme možná, no prináša so sebou niektoré úskalía. Ochrana právom autorským je predovšetkým možná len pre istý obmedzený okruh priemyselných vzorov, ktoré spĺňajú prísnejšie podmienky AutZ, z ktorých hlavnou je, že musí ísť o výtvary jedinečné. Právo nekalej súťaže zase poskytuje ochranu len pred konaním iného súťažiteľa. Keďže však je tento pojem ako v literatúre, tak aj v rozhodovacej praxi chápaný pomerne široko, nie je táto prekážka zásadnou. Nevyspytateľnejšou zostáva otázka, ako súd posúdi, či sa jedná

o konanie v rozpore s dobrými mravmi súťaže, keďže posúdenie tejto otázky je pomerne náročné a málokedy s istotou predvídateľné. Taktiež je otázne, do akej miery bude súd prihliadať k záujmom subjektu, ktorý nepodnikol k ochrane svojho práva žiadne aktívne kroky spočívajúce v podaní prihlášky k zápisu, resp. otáznou je otázka, v akom časovom horizonte má byť táto ochrana poskytnutá, a to najmä s ohľadom na existenciu len trojročnej ochrannej doby pri nezapísanom vzore Spoločenstva.

Rovnako procesné postavenie subjektu, opierajúceho svoje práva o AutZ alebo o úpravu nekalej súťaže, je menej priaznivé ako je tomu pri ochrane poskytovanej právom sui generis. Preto by som určite odporučil ochranu zapísaným vzorom podľa ZOPV, keďže táto je pomerne málo finančne nákladná, no zápis vzoru poskytuje svojmu vlastníkovi väčšiu dávku právnej istoty.

Ak hovoríme o ochrane vzorov pri subjekte, ktorý nadväzuje intenzívnejšie hospodárske styky so zahraničím, možno mu vrelo doporučiť ochranu zapísaným vzorom Spoločenstva, keďže je ňou rýchlo a jednoducho poskytnutá jednotná ochrana vo všetkých krajinách ES, ktoré sú z veľkej časti častými obchodnými partnermi českých hospodárskych subjektov. Taktiež táto úprava je, najmä čo sa týka podmienok ochrany, veľmi podobná ochrane podľa ZOPV, čo určite uľahčuje orientáciu pri krokoch potrebných k zápisu a jej získaniu. Konanie, ktoré pred OHIM-om prebieha na registračnom princípe (s čiastočným vecným prieskumom), bolo zrejme nevyhnutnosťou, pretože inak by hrozilo zahltenie OHIM-u prihláškami, o ktorých zápise by z kapacitných dôvodov nestíhal rozhodovať. Takýmto riešením sa tak našiel kompromis medzi rýchlosťou konania o zápise a právnou istotou vlastníka vzoru. Je teda na zvážení prihlasovateľa, či jeho vzor je skutočne nový a či má individuálnu povahu. Ak by tomu tak nebolo, môže byť jeho zápis prehlásený za neplatný. Finančne ide síce o ochranu

nákladnejšiu, než je ochrana národným vzorom, no vzhľadom na územný rozsah ochrany (až 27 krajín, ktoré sú významnými hospodárskymi partnermi ČR) sa stále jedná o ochranu finančne dostupnú a výhodnú.

Ochrana nezapísaným vzorom Spoločenstva je síce vhodná pre isté právne odvetvia, ktoré požadujú veľmi rýchlu a neformálnu ochranu, no ochranná doba je pomerne krátka. Hlavne však, právna istota vlastníka takéhoto vzoru nie je taká ako pri zapísanom vzore, čo sa môže negatívne prejavovať v prípadnom spore.

Ochrana vzoru mimo územia ES tradične prináša väčšie právne problémy, súvisiace najmä s roztrieštenosťou právnych úprav a neexistenciou celosvetovo obľúbeného a používaného spôsobu medzinárodného zápisu. Takýmto by sa mohol stať Haagsky systém, ktorý podľa mňa získal prijatím ŽA na atraktivite. Je to systém rýchly, prihliadajúci na potreby jednotlivých štátov. Je určite aj finančne výhodný, z porovnania nákladov napríklad vyplýva, že samotné náklady na zápis môžu byť pri zápise vzoru pre územie ES prihlasovateľom z krajiny riadiacej sa ŽA dokonca nižšie, než je tomu podľa Nariadenia v prípade zápisu vzoru Spoločenstva na OHIM-e. Práve prístupenie ES k tomuto systému by mohlo byť istým impulzom pre krajiny ako USA, Japonsko, Čína, Rusko, Austrália a Kanada k tomu, aby pristúpili k tomuto systému, keďže ide o hospodársky najvýznamnejšie krajiny sveta, ktoré však k Haagskemu systému zatiaľ nepristúpili. Práve s ohľadom na len obmedzenú účasť štátov na tomto systéme, ho možno doposiaľ považovať za nie príliš úspešný a populárny. Myslím si však, že predpoklady k väčšej obľúbenosti a častejšiemu využívaniu má.